

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Županija Zapadnohercegovačka
Županijski sud Široki Brijeg
Broj: 63 0 P 046053 23 Gž
Široki Brijeg, 24.04.2025. godine

Županijski sud Široki Brijeg u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Pažin kao predsjednika vijeća, te Milice Bošković i Franje Ravlije kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Zaštitnog fonda Federacije BiH, ul. Kolodvorska 12, Sarajevo, zastupan po direktoru Refiku Duranu i Mirzi Drnda, višem stručnom suradniku Zaštitnog fonda FBiH, protiv tuženog J. M., S. b.b., Lj., zastupanog po punomoćniku Luji Hercegu, odvjetniku iz Lj., radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Ljubuškom broj 63 0 P 046053 23 P od 16.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj 24.04.2025. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja se odbija, prvostupanjska presuda se potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Ljubuškom broj 63 0 P 046053 23 P od 16.10.2023. godine, odlučeno je:

“Dužan je tuženik naknaditi tužitelju na ime regresnog duga novčani iznos od 415,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 29.10.2020. godine kao dana isplate.

Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 626,00 KM.

U preostalom dijelu tužitelj se odbija.”

Protiv prednje presude žalbu je izjavio tužitelj zbog povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da je sud poklonio vjeru nalazu prometnog vještaka koji nije urađen u skladu s dokumentacijom u spisu, da je zanemario iskaz svjedoka S. P., da je protiv tužitelja vođen postupak radi naknade štete na vozilu L. G. u predmetu Općinskog suda u Ljubuškom broj 63 0 Mal 041612 21 Mal gdje je donesena presuda od 08.02.2022. godine kojom je tužitelj kao tužena strana obvezan naknaditi materijalnu štetu, gdje je provedeno prometno vještačenje u kojem je utvrđeno da je tuženik krivac za nezgodu što je tužitelj isticao u postupku, a sud nije uzeo u obzir, pa se u istoj pravnoj stvari donose dvije različite odluke čime se stvara pravna nesigurnost, da je neosnovano obrazloženje presude da tuženik nije bio sudionik u ranijem postupku i da presuda iz tog postupka nema intervencijski efekt u odnosu na tuženika, ističe da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio podijeljenu odgovornost sudionika nezgode, da je sud poklanjajući vjeru nalazu prometnog vještaka prekršio odredbe ZPP-a. Prigovara nalazu medicinskog vještačenja kojem je bio zadatak da uradi nalaz na osnovu medicinske dokumentacije u spisu koji nije pravilno utvrdio da kod oštećene nije došlo do umanjenja opće životne aktivnosti, da je tužitelj predlagao dopunu nalaza na način da obavi klinički pregled pacijenta i izvrši uvid u zdravstveni karton što je prvostupanjski sud odbio, te da je po pravilu teretu dokazivanja bio na strani tuženika, poziva se i na sudsku praksu, da je presuda donesena povredom odredbi postupka i pogrešnom

primjenom materijalnog prava, predlaže da se žalba usvoji, osporena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

U odgovoru na žalbu tuženik ističe da su razlozi žalbe neosnovani, da je sud donio zakonitu odluku poštujući načela ZPP-a na osnovu potpuno ustanovljenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava.

Žalba nije utemeljena.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama žalbenih razloga i razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u skladu sa čl. 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH br. 53/03, 73/05, 19/06, 98/15; dalje ZPP), odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga.

Navodi žalbe ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Naime, prema dokumentaciji u spisu, prije svega nalazu i mišljenju prometnog vještaka do prometne nezgode došlo u mjestu S. na magistralnoj cesti M-6 u blagom desnom zavoju gledano iz smjera Č. odakle se kretalo vozilo tuženika Mercedes 190D, a vozilo Mercedes C202 se kretalo iz smjera Lj., da se neposredno pred kontakt vozilo tuženika Mercedes 190D kretalo svojom desnom voznom trakom, a vozilo Mercedes C202 se kretalo lijevim kotačem po razdjelnoj crti, da se u trenutku kontakta prednji lijevi kotač vozila Mercedes C202 nalazio na razdjelnoj crti a kotač vozila Mercedes 190D uz razdjelnu crtu, ali se prednji lijevi dio branika nalazio iznad razdjelne crte pa je došlo do preklapanja sudarnih površina, da se propusti oba sudionika ogledaju u činjenici da se nisu kretali dovoljno desno od razdjelne crte što je dovelo do kontakta na razdjelnoj crti.

Prema odredbi čl. 39. st. 2. Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH vozač je dužan držati vozilo u kretanju što bliže desnom rubu kolnika.

Kako se prema nalazu prometnog vještačenja oba sudionika nezgode nisu kretala dovoljno desno od razdjelne crte, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je do prometne nezgode došlo zbog podjednakih propusta oba sudionika u postotku od po 50 % i da tužitelj ima pravo na regresno potraživanja razmjerno odgovornosti tuženika od 50 %.

Nije osnovan žalbeni prigovor da nalaz prometnog vještaka nije urađen u skladu s dokumentacijom u spisu i da je vještak zanemario iskaz svjedoka S.P., jer svjedok S. P. nije saslušan u parničnom postupku da bi se njegov iskaz mogao cijeniti kao iskaz svjedoka.

Žalbeni prigovor tužitelja da je u drugom parničnom postupku radi naknade štete na vozilu L. G. provedeno prometno vještačenje i utvrđeno da je tuženik krivac za nezgodu, a da prvostupanjski sud to nije uzeo u obzir, nije osnovan jer je provedenim prometnim vještačenjem u ovom postupku utvrđeno da su za nastanak prometne nezgode odgovorna oba sudionika nezgode u istom omjeru, pa je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio podijeljenu odgovornost sudionika prometne nezgode.

Prigovor tužitelja nalazu medicinskog vještačenja nije osnovan.

Naime, prema nalazu medicinskog vještaka kod oštećene L. G. umanjeње životne aktivnosti nije utvrđeno, kod oštećene nije ispoštovan algoritam i protokol liječenja povreda notiranih inicijalnom medicinskom dokumentacijom, nije moguće utvrditi da li se ostala medicinska dokumentacija može dovesti u svezu s inicijalnom dokumentacijom obzirom na

razmak između nalaza u CUM-u 28.03.2020. godine i ostale medicinske dokumentacije 22.05.2020. godine, a što je 55 dana nakon inicijalnog nalaza.

Isto tako vještak je na glavnoj raspravi pojasnio da sve što stoji u medicinskoj dokumentaciji, subjektivne tegobe i klinički nalaz specijalista se ne mogu sa sigurnošću povezati sa inicijalno medicinskim nalazom SKB Mostar od 28.03.2020. godine, jer je prošlo 55 dana, pa je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je prihvatio nalaz vještaka kao stručan i objektivian.

Pravilno je prvostupanjski sud odbio prijedlog tužitelja za dopunu medicinskog vještačenja na način da vještak obavi klinički pregled oštećene i da izvrši uvid u njen zdravstveni karton jer tužitelj prilikom predlaganja vještačenja nije predložio da vještak obavi klinički pregled oštećene, niti da se vrši uvid u njen zdravstveni karton, a sve imajući u vidu da se vještak medicinske struke na ročištu izjasnio da klinički pregled oštećene u konačnici neće promijeniti nalaz i mišljenje vještaka.

Ostali navodi žalbe, u pogledu tereta dokazivanja i pozivanja na sudsku praksu, ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost presude, pa ih je valjalo odbiti.

Kako ovaj sud, ispitujući pobijanu odluku, nije našao da postoje razlozi zbog kojih se ista pobija žalbom, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi čl. 226. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Gordana Pažin